

בבית הדין הצבאי המחוזי
במחוז שיפוט מ"טכ"ל
בפני:

סא"ל שחר גרינברג – אב"ד
סרן שלומי זרחיה – שופט
סרן אור שטרן – שופט

(ע"י ב"כ, סרן אבישי

בעניין: התובע הצבאי
שדה)

נגד

(ע"י ב"כ, עו"ד עדי

ח/XXX רב"ט ע' ח' ל'
אייזנר)

הכרעת - דין

על-פי הודאתו, מורשע הנאשם בעבירות הבאות:
שחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13+19 א' לפקודת הסמים המסוכנים
[נוסח חדש], התשל"ג-1973, החזקת סם מסוכן, לפי סעיף 7 (א)+(ג) לפקודת הסמים
המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, שימוש בסם מסוכן, לפי סעיף 7 (א)+(ג)
לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, בהתאם לכתב האישום
המתוקן ולפרטים הנוספים.

- זכות ערר כחוק.
- ניתנה היום, 10/12/2017, כ"ב כסלו תשע"ח, והודעה בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופט

אב"ד

שופט

גזר - דין

1. הנאשם, רב"ט ע' ל', הורשע בעבירות שעניינן **סחר בסם מסוכן**, לפי סעיפים 19+13א' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, **החזקת סם מסוכן**, לפי סעיף 7 (א)+(ג) לפקודת הסמים המסוכנים, [נוסח חדש], התשל"ג-1973, ו**שימוש בסם מסוכן**, לפי סעיף 7 (א)+(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, בהתאם לכתב האישום המתוקן ולפרטים הנוספים.

2. על עובדות כתב האישום המתוקן, רכש הנאשם סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל **50 גרם** בתמורה ל-**4,000 ש"ח**. לאחר מכן, ולמשך תקופה של 8 חודשים, מכר הנאשם לאחרים את הסם שרכש כאמור, במחיר של 100-120 של לגרם. בסך הכל מכר הנאשם את הסם ל-8 אנשים. בין 30/11/2016 ל-19/12/2016 מכר הנאשם סם מסוכן מסוג קנאביס לקטין במספר הזדמנויות שונות, כאשר בשתיים מן ההזדמנויות האלה מכר הנאשם את הסם לקטין בצוותא עם חייל נוסף. סך הכל מכר הנאשם סם מסוכן מסוג קנאביס בסכום כולל של 5,000 ש"ח, תוך שהוא משיא רווח של 1,000 ש"ח מהעסקאות האמורות. כמן כן, הורשע הנאשם בהחזקת סם מסוכן מסוג קנאביס, לאחר שבביתו ביהוד נמצאו שקית ניילון שקופה ובה סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 2.28 גרם; שקית ניילון שקופה שעליה ציור של עלה ירוק ובה סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 0.40 גרם; שקית נוספת בדומה לזו שלעיל, ובה סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 0.25 גרם; משקל אלקטרוני אשר עליו שרידי סם מסוכן מסוג קנאביס. בנוסף, הורשע הנאשם בעבירה של שימוש בסם מסוכן בין החודשים מרץ 2016 למרץ 2017, אז עשה שימוש בסם מסוכן מסוג קנאביס בתדירות של פעם בשבועיים.

3. הצדדים הציגו בפנינו הסדר טיעון חלקי, אשר כלל עונשים מוסכמים של מאסר בפועל, מאסר על תנאי, הורדה בדרגה, קנס כספי וחילוט סכום כסף שנתפס בידי הנאשם. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין רכיב פסילת רשיונות הנהיגה. התביעה הפנתה לפסיקה צבאית ממנה ביקשה ללמוד כי בנסיבות המקרה של הנאשם יש לפסול את רשיונות הנהיגה של הנאשם לתקופה העולה על שנה, זאת נוכח העובדה כי חלק מהעבירות בוצעו על ידי הנאשם עת נהג באופנוע, ולאור המסוכנות הניבטת מהנאשם כנהג, לאור היותו מכור לסמים. ההגנה ביקשה להימנע מפסילת רישיונות הנהיגה לתקופה העולה על 89 ימים, משהנאשם הנו נהג חדש, ופסילה לתקופה ארוכה יותר תביא לצורך בחידוש רשיונות הנהיגה, על ההשלכות הכלכליות הכבדות שיש לדבר. ההגנה עמדה על מצבה הכלכלי הקשה של משפחת הנאשם, ועל הצורך לאפשר לנאשם לסייע למשפחתו על ידי עבודה באמצעות רשיון הנהיגה שלו.

4. במסגרת הראיות לעונש הוגשו תדפיסו האישי של הנאשם, וכן חוות דעת ברה"נית ממנה למדנו כי הנאשם פוטר משירות לאחר שהותאם לו פרופיל 21 בגין התמכרות. עוד הוגשו מסמכים המצביעים על מצבה הכלכלי הקשה של המשפחה ומכתב המלצה ממפקדו של הנאשם.

5. חומרתן של עבירות סמים על ידי חיילים הינה ידועה וברורה. בעניין זה נקבע כי **"השימוש בסמים מסוכנים – ו'קלים' ביניהם - הינו בבחינת חידק מדבק ומתפתח; ואוי לה ליחידה הצבאית שהחידק מקנן בתוכה"** (בג"צ 5000/95 טור' גזעון נ' הפרקליט הצבאי הראשי, פ"ד מט(5) 64, 74 (1995)).

6. הנאשם הורשע במספר עבירות, ובהתאם למבחן הקשר ההדוק שנקבע בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו, 29/10/2014] (2014)), מצאנו כי בין כל העבירות בהן הורשע הנאשם קיים יסוד משותף ויש מקום לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

7. לאחר ששמענו את טיעוני הצדדים, ובהתאם לפגיעה הקשה שבערך החברתי במלחמה בשימוש בסמים, בשים לב למעורבותו הרבה של הנאשם בעולם הסמים, כמי שהחזיק בביתו סמים, השתמש בסמים לאורך תקופה ארוכה, והיה חוליה מרכזית בשרשרת הפצת הסם, ובהתאם לרמת הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה (השוו ל-ע/101/14 טור' אלי קיקוזאשוילי נ' התובע הצבאי הראשי (2015); ע/78/14 טור' שניר פלח נ' התובע הצבאי הראשי (2014); ע/174,175/08 התובע הצבאי הראשי נ' סמל שדליאז (2009)), מצאנו כי הסדר הטיעון, על חלקיו המוסכמים, נמצא במתחם העונש ההולם, ועולה בכנה אחד עם אמות המידה שנקבעו בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין (תיקון 113), התשל"ז-1977, בהתאם לעקרון ההלימה.

8. נציין, כי על אף שהנאשם לא הורשע בעבירה שעניינה הדחת קטינים לסמים, הרי שמעובדות כתב האישום המתוקן, עלה כי הנאשם מכר סמים מסוכנים לקטין. כידוע, דעתם של קטינים אינה מגובשת כדעתם של בגירים, הם ניתנים להשפעה בקלות רבה, והסכנה כי ידרדרו לעולם הסמים ללא הבנה של ההשלכות לכך, היא ברורה וגלויה. משכך, עמדה הפסיקה על הענישה המחמירה שיש להשית על מי שהורשעו בעבירה של הדחת קטינים לסמים, גם כאשר היקף ההדחה אינו רחב ומדובר בסם מסוג קנאביס, שאינו במדרג הגבוה של החומרה (ראו ע"פ 1507/12 שחתות נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו, 1/8/2013] בסעיף 9 לפסק הדין (2013)).

9. לעניין רכיב העונש של פסילת רישונות נהיגה, שקלנו את טענות הצדדים, לרבות מצבה הכלכלי הקשה של משפחת הנאשם, אשר בעדות אמו של הנאשם ביקשה זו להקל ברכיב ענישה זה, על מנת שהנאשם יוכל לסייע בפרנסת המשפחה. אף הנאשם,

במסגרת דבריו האחרונים לפני גזירת העונש, ביקש להתחשב במצב משפחתו ובקושי הכלכלי ולהקל בתקופת פסילת רישיונות הנהיגה.

10. בעניינו של הנאשם חברו מספר נסיבות לחומרה המגלמות מסוכנות יתרה מצדו, ואשר מחייבות את פסילת רישיונות הנהיגה של הנאשם לתקופה ממושכת. הנאשם מכר סם מסוכן מסוג קנאביס למספר לא מועט של אנשים, ובכלל זה גם לקטין. האופנוע של הנאשם שימש את הנאשם לביצוע חלק מהעבירות והנאשם הסתייע בו בחלק ממכירות הסם. יצוין, כי בהתאם לאמור בכתב האישום המתוקן, ביצע הנאשם את המכירות בתקופה גם הוא עצמו עשה שימוש בסמים, ולא מן הנמנע כי הנאשם נהג בעודו בהשפעת סמים מסוכנים, ובכך סיכן את עצמו ואת עוברי הדרך. האמור מצטרף לעובדה כי הנאשם הוא נהג חדש ברכב, אינו בעל ניסיון רב בנהיגה ברכב ומוחזק כמסוכן בצורה משמעותית נוכח צבר נסיבות אלה (ראו ע/42/16 התובע הצבאי הראשי נ' טור' פולס (2016); ע/62/17 רב"ט מטבייב נ' התובע הצבאי הראשי, פסקה 15 (2017)).

11. כפי שנקבע "עונש הפסילה בעבירות סמים נועד לשרת מספר מטרות: האחת היא מניעתית, ועניינה בהרחקת המשתמשים בסמים מקרב הנוהגים ברכב ובכך למנוע סיכון נוסף למשתמשי הדרך; תכלית נוספת היא התכלית ההרתעתית, שעניינה בהרתעת עבריינים בכוח מפני ביצוע עבירות אלו, על-ידי כך שענישתם תכלול גם רכיב של שלילת רישיונות נהיגה. זאת ועוד, רכיב הפסילה עשוי להתבקש אף משיקולי הלימה, אשר כידוע הם בעלי משקל בכורה במלאכת הענישה" (ע/20/17 התובע הצבאי הראשי נ' סמל נחמן (2017)).

12. נוכח האמור, מצאנו כי מתחם הענישה בעניין רכיב פסילת רישיונות הנהיגה הנו בין 10 ל-18 חודשים בפועל.

13. בשקלנו את הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה לצורך קביעת העונש בתוך מתחם הענישה האמור, שקלנו את מצבה הכלכלי של המשפחה ודברי אם הנאשם והנאשם עצמו מחד גיסא, וכן את העובדה כי פסילת רישיונות הנהיגה של הנאשם אינה מאיינת את האפשרות שהנאשם יעבוד ויסייע למשפחתו בעבודות רבות אחרות שאינן מצריכות רישיון נהיגה. כמו כן, התחשבנו בחרטת הנאשם וכן התחשבנו במחיר ששילמה משפחתו של הנאשם.

סוף דבר

14. בשקלול כל השיקולים והנסיבות שפורטו לעיל, הרינו גוזרים על הנאשם את העונשים המצטברים הבאים:

א. שמונה (8) חודשי מאסר לריצוי בפועל, שימנו החל מיום מעצרו של הנאשם.
 ב. שישה (6) חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש (3) שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירה מסוג פשע, לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

ג. 2 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש (3) שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירה שאינה פשע, לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, או עבירה של אי קיום הוראות בצבא על עבירה לפי פקודת מטכ"ל 33.0220 למעט בגין שתיית משקה משכר.

ד. שלושים (30) ימי מאסר על תנאי למשך שנתיים (2), והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 127 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.

ה. קנס כספי בגובה שלושת אלפים (3,000) ש"ח אשר ישולם בעשרה (10) תשלומים שווים, עוקבים ורצופים החל מיום 1/12/17.

ו. חילוט אלפיים (2,000) ש"ח שנתפסו בידי הנאשם בעת מעצרו.

ז. הורדה לדרגת טוראי.

ח. ארבעה עשר (14) חודשי פסילת רנצ"א בפועל, אשר יחלו מתום ריצוי מאסרו, כאמור בסעיף 1 לעיל. על הנאשם להפקיד את רישיונות הנהיגה שלו בהתאם, בסמכות רישוי צה"ל.

העתק גזר דין זה יועבר לפרקליטת מרכז, מפקד מצ"ח דן ומפקד תחנת משטרת מסובים – ניתן בזאת צו להשבת האופנוע ושלושת מכשירי הטלפון הסלולריים שנתפסו מידי הנאשם.

• זכות ערעור כחוק.

• ניתן היום, 5/11/2017, ט"ז בחשוון התשע"ח, והודע בפומבי ובמעמד הנאשם וב"כ הצדדים.

שופט

אב"ד

שופט